

บรรณานุกรม

- คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และคณะ. (2553). รายงานการวิจัยโครงการการ
ออกแบบเบื้องต้นและการศึกษาความเป็นไปได้สำหรับพิพิธภัณฑ์มีชีวิตของเมือง
แม่ฮ่องสอน. กรุงเทพฯ: สำนักกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2550). โครงการศึกษาข้อมูลชุมชนเพื่อการ
พัฒนาเครือข่ายพิพิธภัณฑ์มีชีวิต กรณีศึกษาย่านเมืองเก่าจันทบุรี. กรุงเทพฯ: สถาบัน
พิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ.
- จิรา จงกล. (2532). พิพิธภัณฑ์สถานวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง.
- นำชัย ทนุผล และคณะ. (2543) การพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชนบ้านโป่ง ตำบลป่าไผ่
อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่. มหาวิทยาลัยแม่โจ้ : เชียงใหม่.
- นิตยา กนกมงคล. (2554). ชีวิตมีพิพิธภัณฑ์ พิพิธภัณฑ์มีชีวิตของคนญี่ปุ่น. วารสารเมืองโบราณ. ปีที่
37, ฉบับที่ 1 (มกราคม-มีนาคม): 126.
- บุริม โอทกานนท์. (2553). พิพิธภัณฑ์มีชีวิตที่แม่ฮ่องสอน (Living Museum). Inside Marketing,
CMMU Website, คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล. เข้าถึงได้จาก
www.inside.cm.mahidol.ac.th/mkt/attachments/398_Case (วันที่ค้นข้อมูล 24
กันยายน 2555).
- พัสนีย์ เฉลยจรรยา (2557) การจัดการพิพิธภัณฑ์แหล่งเตาเผาอินทขิล (เมืองแกน) อำเภอแม่แตง
จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีส่วนร่วมของชุมชน. บทความวิจัย วารสารมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร. ปีที่ 20 ฉบับที่ 2.4
พฤษภาคม – สิงหาคม : 137-142.
- พลาดิศัย สิทธิธัญกิจ. (2540). “พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นวิถีชีวิตชุมชน”. วารสารศิลปวัฒนธรรม. ปีที่
18, ฉบับที่ 8 (มิถุนายน): 81.
- ยงธนีสร์ พิมลเสถียร. (2554). “การอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมในสหรัฐอเมริกา : ข้อพิจารณาสำหรับ
ประเทศไทย”. วารสารธนาคารอาคารสงเคราะห์. ปีที่ 17, ฉบับที่ 66 (กรกฎาคม – กันยายน)
: 28-35.
- ระวีวรรณ โอฬารรัตน์มณี. (2552). “สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น : การศึกษา วิจัย และการปฏิบัติวิชาชีพ
สถาปัตยกรรม”. วารสารวิชาการคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ฉบับที่ 8: 56-66.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- รสิกา อังกูร. (2543). ความพร้อมของวัดในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยผ่านการนำชมศิลปวัฒนธรรม. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ฤทัย ใจจรรักษ์. (2546). **สัดส่วนในงานสถาปัตยกรรมไทย ฉบับสมบูรณ์**. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).
- วรรณพร วณิชชานุกร และคณะ. (2541) แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทย. สถาบันราชภัฏสวนดุสิต : กรุงเทพฯ.
- ศิริ ฮามสุโพธิ์. (2543). ประชากรกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พริ้นติ้ง เฮ้าส์
- สินธุ์ สโรบล อุดร วงษ์ทับทิม และสุภาวณี ทรงพรพาณิชย์. (2545). การท่องเที่ยวโดยชุมชน : แนวคิด และประสบการณ์. เชียงใหม่ : มิ่งเมืองนวัตน์จำกัด.
- สุชาดา จักรพิสุทธิ์. (2547). “การศึกษาทางเลือกของชุมชน”. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. มิถุนายน - สิงหาคม : 18 – 23.
- อรศิริ ปาณินท์. (2546) ภูมิปัญญาชาวบ้านในเรือนพื้นถิ่นไทพวนในประเทศไทย: การนำไปสู่ สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นใหม่บนฐานของภูมิปัญญาและเทคโนโลยีท้องถิ่น. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร:กรุงเทพฯ.
- อคิน รพีพัฒน์. (2547). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนา**. กรุงเทพฯ: ศูนย์การศึกษา นโยบายสาธารณะสุข.
- อภิญา กังสนารักษ์. (2544). **รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในองค์กรที่มีประสิทธิผลระดับ คณะของสถาบันอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิญา เฟื่องฟูสกุล. (2546). **อัตลักษณ์ (Identity) การทบทวนทฤษฎีและกรอบแนวคิด**. กรุงเทพฯ. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Brunskill, R. W. (1981). Traditional buildings of Britain: an introduction to vernacular architecture. London, Gollancz in association with Peter Crawley.
- Cohen. J.M. and Uphoff, N.T. (1981). Rural Development Participation: Concept and Measures for Project Design Implementation and Evaluation. Rural Development Committee Center for International Studies, Cornell University.
- Mercer, E. (1975). English vernacular houses: A study of traditional farmhouses and cottages. London, H.M.S.O.
- Oliver, P. (1989). Handed down architecture: tradition and transmission. Dwelling, settlements and tradition: cross-cultural perspectives. J.-P. Bourdier and N. AlSayyad. Lanham; London; Berkeley, California, University Press of America: International Association for the Study of Traditional Environments: 53-72.
- Scott Magelssen. (2007) Living History Museums : Undoing History Through Performance, Scarecrow Press.